

MEER DAN EEN HOBBY

Van jongs af aan ben ik gegrepen door de muziek. Zo ver ik me kan herinneren luisterde ik naar de radio. Vaak uit school - tussen de middag - b.v. naar het Orkest Zonder Naam.

In de oorlog hadden we radiocentrale (heet nu kabel). Na de oorlog een kleine bakelieten radio met de schaal er boven op.

Toen ik jaar of zestien was kwam ik voor het eerst in een platen en kocht daar voor de zaak van mijn vader 78 toerenplaten, die met een platenwisselaar(!) werden afgespeeld.

In die winkel zag ik voor het eerst het blad Tunev Tunes. Dat kocht ik van tijd tot tijd, later heb ik er een paar jaar een abonnement op gehad. Ik koester nog enkele jaargangen!

Mijn belangstelling ging vooral uit naar Nederlands repertoire, ook op de radio luisterde ik het liefst naar Nederlandse artiesten. Schreef in die tijd ook regelmatig naar mijn favorieten en ontving soms een foto!

We hadden uiteraard thuis maar één radio. Via de plaatselijke radiowinkel kocht in een tweedehands radio op afbetaling en stiekem (want radio's gebruikten stroom en daar had mijn vader het niet op) smokkelde ik dat apparaat naar boven.

Toen mijn vader de radio uiteinde-lijk toch ontdekte viel zijn reactie mee. Op zondag had radio Luxemburg

o.a. een Nederlandse uitzending die gepresenteerd werd door Max van Praag. "Wanneer de havenlichtjes aan de Schelde branden" was - meen ik - de titel.

In 1956 kwam ik in contact met de Ziekenomroep van het toenmalige sanatorium Kalorama en werd ik met het radio virus besmet dat geen enkele arts ooit heeft kunnen bestrijden.

In 1958 zelf in Groesbeek een ziekenomroep opgericht, waaraan ik verbonden bleef tot 1984.

In 1992 startte de lokale omroep. Inmiddels had ik een aardige verzameling van banden, CD's en LP's en kreeg ik de kans een programma te maken onder het Motto: "Nostalgie in muziek, programma van liedjes en melodietjes uit een verleden maar niet vergeten tijd." Daarin elke week een mix van heel oud repertoire jaren twintig/dertig tot ongeveer de jaren zeventig, Een precieze lijn is niet te trekken, dat is afhankelijk van het repertoire. De Engelse dansorkesten komen royaal aan bod, Duits repertoire en natuurlijk de muziek uit ons eigen land.

De platen worden van de nodige informatie over de te draaien artiest voorzien, want zomaar wat aankondigen is me wat te gemakkelijk. De voorbereiding, informatie zoeken, teksten uittypen en de uitzending zelf

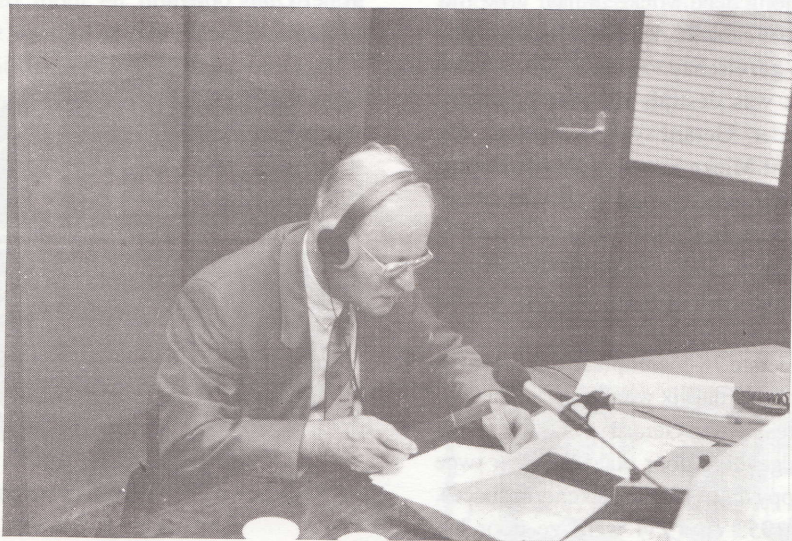
kosten gemiddeld 6 uur per week. Maar het is ontzettend leuk om het te doen en de reacties zijn hartverwarmend. Je merkt dat er behoefte aan een dergelijk programma is, omdat Hilversum het (bijna) laat afweten.

Want het moeilijkste is informatie te vinden over alles wat ik wil draaien en de hulp van buitenaf is dan onontbeerlijk.

Bijna alle programma's gaan live de

lucht in, dat geeft een gezonde spanning, ook voor de technici (Theo Rensen en Wilbert Coenen) waarvan uiterste concentratie wordt gevraagd. Ruim 240 uitzendingen heb ik nu gemaakt en wat mij betreft mag er minstens nog zo'n aantal bijkomen.

Hans Driessen

Hans Driessen in de studio van omroep Groesbeek